

for 1995 har man taget højde for. Ikke desto mindre, når man så blader om på næste side, står der, at der er en offentlig merudgift på 18,3 mio. kr. i 1995. Det forstår jeg ikke. Jeg forstår ikke, hvordan man dels kan lave noget neutralt, og bagefter har man så en merudgift på 18,3 mio. kr. Det går ikke i en almindelig husholdning, ikke ret længe i hvert fald.

Lad mig så også sige til forslaget her, at så sent som i går sad jeg og læste med stor glæde i Morgenavisen Jyllands-Posten, hvor jeg allerede på side 2 kunne se, at socialministeren udtaler, at vi skal have en klarere lov om socialhjælp. Det er jo efter, at de her socialchefer har været fremme og sige, at bistandsloven er så uforståelig, at ikke engang de forstår, hvad det er, der står i den, og det er jeg enig med dem i.

Jeg er også enig med ministeren, når hun siger, at vi skal have en klarere lov på det sociale område; men jeg synes bare, at det er lidt kedeligt, når ministeren så allerede dagen efter, at det har været offentliggjort i Jyllands-Posten, fremsætter et sådant forslag – ja, det har da været fremsat inden, men vi debatterer det i dag – et forslag, hvis paragraffer er formuleret på en sådan måde, at jeg vil garantere for, at ingen forstår det. Jeg tror ikke engang den, der har skrevet forslaget, selv forstår, hvad der står.

Man kan f.eks. se på § 24, stk. 1, hvor der står: »Rentemodtagerens indtægtsgrundlag, jf. stk. 2 og 3, må ikke overstige det dobbelte af det højeste rentebeløb, der ville kunne tillægges efter loven, såfremt renten beregnes på grundlag af den højeste årsløn i henhold til § 31, stk. 2, og for så vidt angår invaliditetserstatning, beregnes som ved fuldstændigt tab af erhvervsevne.«

Og hvad så, hvis det ikke er tilfældet? Her er der syv forskellige kriterier, der skal være opfyldt. Jamen hvad så, hvis et af dem ikke er opfyldt? Hvad sker der så med beregningen? De mennesker, som skal have penge efter denne lov, forstår ikke et klap af, hvad der står her, og det er i sig selv meget, meget kritisabelt, at man her i Folketinget laver lovgivning, som ikke engang vi, der skal stemme for forslaget, forstår hvad går ud på.

Det kan godt ske, at der er enkelte medlemmer her i Folketinget, der forstår det, men så må de træde offentligt frem. Jeg vil garantere for, og jeg vil også godt sætte noget på højkant på, at der ingen er her i huset, der kan forklare mig, hvad det her går ud på.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig forslaget, hvor en gruppe mennesker ellers utilsigtet ville få forringet deres pensionsvilkår.

Også ændringerne om klagefrister støtter vi. Det Radikale Venstre tilsiger dette lovforslag en hurtig udvalgsbehandling.

Bruno Jerup (EL):

Også Enhedslisten vil støtte dette lovforslag. Det er jo et mindre beløb, vi snakker om, og det kan godt være, at teksten er lidt uforståelig, men så må vi håbe på, at i hvert fald ånden i det er god nok, og at hensigten er at sikre, at denne gruppe ikke bliver stillet ringere som følge af skattereformen. Vi må så håbe på, at lidt udvalgsarbejde kan rette op på det, så det gøres forståeligt.

Så vi vil da støtte forslaget.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak for den entydigt positive behandling hele vejen rundt.

Jeg vil først sige til hr. Tom Behnke, at jeg vil foreslå, at jeg redegør skriftligt gennem udvalget for økonomien i forslaget.

Jeg vil også gerne sige til hr. Tom Behnke, at jeg er meget enig i betragtningerne, både de helt konkrete, når det drejer sig om dette lovforslag, at det for at sige det pænt ikke er så forståeligt, som man synes det burde være, og også når det gælder det generelle, at sådan er det jo desværre med mange lovforslag.

Jeg vil godt lige knytte et par ord til det, fordi jeg egentlig selv havde den grundholdning, da jeg skulle tage fat på at deltage i lovgivningsarbejdet, at nu havde man da heldigvis en mulighed for at vise, hvor let forståelige og klare love man kunne lave. Jeg har så måttet sande, at så enkelt er det faktisk ikke. Jeg tror i virkeligheden, at det er mange ting, der er på spil. Det er både den måde, universitetsuddannelserne er skruet sammen på: at man ikke i tilstrækkelig grad lærer at formidle tingene, og det handler også om, at vi skal tage det meget mere alvorligt, når vi lovgiver, og eventuelt inddrage dem, der har særlig forstand på det, som f.eks. Statens Informationstjeneste. Det er selvfølgelig uacceptabelt, at lovene ikke er mere forståelige, end de er.

Med de ord vil jeg også godt sige, at det er noget, jeg gerne vil tage fat på.

Hermed sluttede forhandlingen.